

AARHUS TEATER

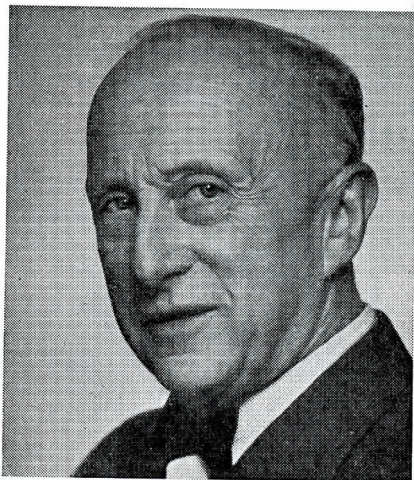
AARHUS TEATER

Direktør **Allan Fridericia**

Teatersekretær **Jesper Gottschalch**

ET FINT MENNESKE EN GOD KUNSTNER

Aarhus Teaters historiker,
dr. Emanuel Sejr,
tegner et portræt af
skuespilleren Gunnar Stryhn,
der døde midt i sit arbejde
på teatret den 27. april.
(Uddrag af kronik i
Aarhus Stiftstidende).

Stryhn er altid god, sagde man, og det var han, for han var ægte, ikke blot på den måde at han på scenen virkede livagtig; han var jo teknisk en rutineret skuespiller, som kunne sit håndværk og altid illuderede i det ydre, hans masker var troværdige, og hans figurer levede. Men han kunne mere end det; han formåede med få, diskrete træk at tegne en særpræget person, så man intet øjeblik var i tvivl om, hvem man havde for sig. Stryhn var en fin karakterskuespiller, hans portrætter var altid tegnet med energi, og under udførelsen af hans bedste roller skete den lykkelige sammensmeltning af umiddelbarhed og bevidst kunst, som skaber skikkelser på scenen. Han var selv klar over problemet: »Skal man forestille en figur eller være den?«, sagde han engang i et interview. »Jeg ved det ikke den dag

i dag. Jeg har gjort begge dele«. Ja netop, det gør den gode skuespiller.

Stryhn var landmandssøn fra Lolland og voksede op i et miljø, som ikke havde noget med teater at gøre, alligevel må han have haft det i sig medfødt, for han begyndte tidligt at lege med dukke-teater. Teksterne fandt han i julehæfter, og tilskuere var, hvem han nu kunne få fat i; den trofasteste var naboens lille datter, som endogså blev tvangsindlagt til et af Stryhn selv forfattet drama i 36 afdelinger. Rigtigt teater så han vel nok i Nakskov, men det var dog først, da han med sine forældre besøgte København i anledning af festlighederne ved systemskiftet i 1901, at det gik op for ham, hvad skuespilkunst var.

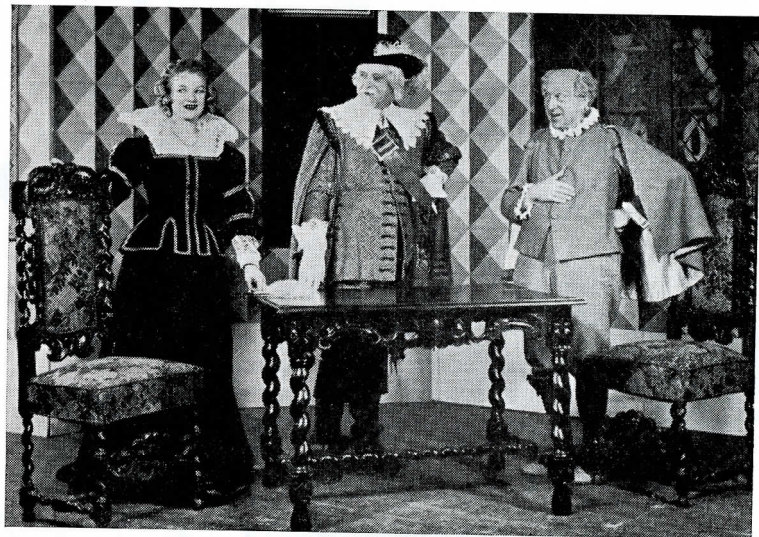
Ludvig Holberg: *Maskerade*
Gunnar Stryhn – Paul Hagen

William Shakespeare: *En Skærsommernatsdrøm*

Gunnar Stryhn i midten omgivet af Erik Henning Jensen, Karl Stegger, Knud Hilding, Paul Hagen og Eik Koch

Og så begyndte det for alvor, da han som ungt menneske hos Johannes Poulsen tog undervisning – 8 timer, som hver skulle koste 10 kr., dengang et mægtigt beløb, og så endte det med, at Johannes Poulsen ikke ville have pengene, for som han senere sagde: der er virkeligt noget pudserligt ved ham.

Johan Ludvig Heiberg: *Elverhøj*
 Lene Poulsen, Sigvald Larsen og Gunnar Stryhn

Optaget blev han også på Det kgl. Teaters elevskole, endda som den eneste af mandssiden på dette hold. Som lærere fik han Olaf Poulsen, Jerndorff og Mantzius, bedre kunne det jo ikke være.

Efter elevskolen var Stryhn nogle år ansat på Det kgl. Teater, men kom i 1917 til Betty Nansen for 1919 at blive indfanget af Thorkild Roose til Dagmarteatret; det var i den store periode med Bodil Ipsen og Poul Reumert. 1930 kom Stryhn til Aarhus Teater – og han blev her resten af sit liv.

Ved enhver scene ville det være en gevinst at have en skuespiller af Stryhns type: dygtig, anvendelig i mange slags roller, altid pligt-opfyldende, loyal og med et godt humør til de sure timer, der aldrig undgås, heller ikke inden for teaterverdenen, men ganske særlig kan man nok sige, at Stryhn har været en gevinst for en landsdelsscene som Aarhus Teater: her blev han bl. a. sammen med

Chr. Hostrup: *Eventyr på Fodrejsen*
Lilian Tillegren, Gunnar Stryhn og Asta Hagen

vennen William Knoblauch den faste stok i et personale, der som alle landsdelsscener jævnligt må notere afgang og tilgang.

I de 34 år i Aarhus spillede Stryhn op mod 200 roller, små, men ofte vigtige roller. Tænker man tilbage på de svundne års teateraftener, dukker en lang række festlige erindringer frem. Stryhn var hjemme både i det klassiske og det moderne repertoire, blandt klassikerne var det først og fremmest Holberg, som stod hans hjerte nær. Men også i det moderne, absurde teater gled Stryhn ind, ja, han fik her sit »livs rolle«, som han selv sagde, i Becketts *Vi venter på Godot*, der fik sin danske uropførelse på Aarhus Teater. Sammen med William Knoblauch spillede han her den ene af de to vagabonder, en opgave der var himmelvidt fjernet fra de roller, han ellers plejede at spille – og med stor virkning. Enten man synes om absurd teater eller ej, må vist alle, der så dette stykke, indrømme, at det var vanskeligt at frigøre sig fra det stærke indtryk, det gjorde. Og det skyldtes først og fremmest de to vagabonder.

Stryhn var vokset fast i Aarhus; han gentog ofte, at han befandt sig godt i byen, som til gengæld tog ham helt til sit hjerte: han var meget populær, og i alle kredse. Ved en publikumsafstemning i rundskuehæftet i 1963 fik han da også tildelt Rundskuets teaterpris. I 1957 fik han desuden det særlige Kaj Munk-stipendium, som Femte Maj-fondet i Göteborg uddeler.

De, der kendte ham nærmere, vil vel især mindes ham som det elskelige menneske, han var, ikke mindst hans mange elever. Han var en dygtig lærer og nænsom i bedømmelse af evner. Han vidste, at der kræves mange forskellige egenskaber og evner for med held at kunne gå teatervejen, ikke blot talent, men også tilstrækkeligt humør og temperament. Stryhn følte et ansvar over for de unge elever, som han gjorde det over for teatret. Han var en god kunstner og et fint menneske.

Emanuel Sejr.

William Knoblauch som Estragon og Gunnar Stryhn som Vladimir
i Samuel Beckett's *Vi venter på Godot*

Mindeord

OM GUNNAR STRYHN

Skuespilleren William Knoblauch:

Kære Gunnar!

Hvor føler man det tomt, at vi to ikke skal mere os sammen mere. Hvor har vi haft det dejligt sammen, når vi spøjte og lo og afslørede vore små mærkværdigheder til morskab for os selv og vore kammerater.

Nu er du ikke mere, du segnede midt i dit arbejde, men i erindringerne står der en række af dine fortræffelige mennesker, som du gav liv og ånd.

Hvor var det opløftende at være på scenen sammen med dig – du gav, og du modtog med samme åbne hjerte og sind.

Borgmester Bernhardt Jensen:

Som århusianer har man mødt Gunnar Stryhn i snesevis af menneskelige typer, morsomme, nedrige, rørende – altid indtryksfulde. Jeg havde derud over den lykke meget ofte at træffe Stryhn udenfor scenen. Selv et kort møde på gaden og i sporvognen var nok til, at man gik videre i hverdagen med en anekdote eller et til eftertanke vækkende lille visdomsord fra en klog mand og en fin livskunstner. Stryhn var et elskeligt menneske, der vil blive dybt savnet i den by, han viede sin arbejdskraft.

Dansk Skuespiller Forbunds formand Per Buckhøj:

I to travle sæsoner i trediverne havde min kone og jeg den glæde at være sammen med Gunnar Stryhn på Aarhus Teater. Herfra kendte vi ham som et godt menneske og en alvorligt arbejdende og dygtig skuespiller, som vi satte højt.

Hans død midt i arbejdet på det teater, der blev en stor del af hans liv, var – så pludselig den traf ham – sikkert den smukkeste afslutning på et flittigt og lykkeligt teatervirke.

Formand for Aarhus Teater, lrs. Arthur Ilfeldt:

I mere end en menneskealder har Gunnar Stryhn været ansat som skuespiller ved Aarhus Teater og har gennem alle disse år været en tro tjener og en værdig repræsentant for sin stand.

Man har ofte sagt om Gunnar Stryhn, at han gjorde de små roller store – selv anså han aldrig en rolle, der var tildelt ham, for at være lille – og det er vel netop på denne baggrund, at man skal bedømme hans virke.

Gunnar Stryhn døde midt i sit arbejde på Aarhus Teater – på vej fra en generalprøve til en forestilling – og vi, der kender hans helt enestående pligtfølelse mod teatret, tør vel næsten sige, at det i fuld overensstemmelse med hans inderste ønske om til det sidste at virke på det teater, som han havde viet sin manddomsgerning.

Teaterdirektør Allan Fridericia:

Gunnar Stryhns navn er uløseligt forbundet med Aarhus Teater og dets historie. På en helt forunderlig måde tegnede Gunnar Stryhn sine roller således, at de samtidigt var ensemblekunst i dybeste betydning og individuelle, næsten solistiske præstationer.

Denne fornemmelse for teatrets kunst gjorde det naturligt for Gunnar Stryhn at leve sig ægte i hver opgave, skønt han i sin lange løbebane var vidne til et umådeligt skred i de dramatiske idealer – i tekst, i iscenesættelse, i indstilling til teatrets teknik.

Gunnar Stryhn har sat sig det smukkeste æreminde selv, ved, med lige overbevisende kraft og kunst, at sejre i den klassiske dramatik, i komedien og i de allernyeste værker. Når Gunnar Stryhn med umiddelbar glæde fortalte om de mange, mange forestillinger, han har medvirket i – og de mange iscenesættere, han har arbejdet under – bliver det såvidt jeg husker henved 80 forskellige – følte man stærkt, at denne kunstner ikke skelede til de ydre kendetegn: placeringen på rolleliste eller antallet af replikker, derimod gjaldt det noget langt vigtigere – kunsten. Derigennem det største for enhver medarbejder ved et teater.

Gennem sine præstationer og gennem sin indstilling til sin kunst hører Gunnar Stryhn til de store skuespillere i dansk teaters historie.

Aarhus Teater vil for altid savne ham og mindes ham med ære.

Gunnar Ströhm og jeg har været Hjertevenner
fra det første Øieblik, da vi mødtes i hans aller-
yngste Dage. Og jeg har altid frydet mig over hans
forneemhed, Diskretion og karakterfulde Kunstneresone
og været lykkelig, naar han vilde se mig som Gast
i sit hyggelige Hjem.

Gunnar Ströhm var en af vor Stads allerypperste.
Vi vil alle savne ham dybt. Tone Reinert.

**AARHUS
TEATER**

Sæson 1963-64

tilhøre

I. Balkon

Indgang 8

3 Række

Nr 26

Fredag

5 Juni 64

10. forestilling sæsonen 1963-64

Friederike

Operette i 3 akter

af

Ludwig Herzer og Fritz Höhner

På dansk ved *Jens Louis Petersen*

Musikken af

FRANZ LEHÁR

Iscenesættelse: *Erno Müller*

Koreografi: *Flemming Skov*

Dekorationer: *Jens-Anker Olsen*

Kostumer: *Henrik Bloch og Maria Deleuran*

Musikalsk indstudering og ledelse af **AARHUS BY-ORKESTER:**

Arvid Andersen

Personerne:

Karl August, storhertug af Sachsen-Weimar	<i>Bent Børgesen</i>
Johann Jakob Brion, sognepræst i Sesenheim	<i>Paul Smyrner</i>
Magdalene, hans hustru	<i>Elna Brodthagen</i>
Salomea } deres døtre	{ <i>Elin Reimer</i>
Friederike }	{ <i>Edith Brodersen</i>
	(som gæst)
Johann Wolfgang Goethe, stud. jur.	<i>Henning Hansen</i>
	(som gæst)
Friedrich Leopold Weyland, stud. med.	<i>Troels Munk</i>
Jakob Michael Reinhold Lenz, cand. theol.	<i>Fritz Brun</i>
Johann Heinrich Jung-Stilling, stud. med.	<i>Peter Eszterhas</i>
John Meyer, stud. jur.	<i>Erik Rye</i>
Kaptajn Karl Ludvig von Knebel	<i>Jørgen Fønss</i>
Madame Schöll	<i>Tove Maës</i>
Hortense, hendes datter	<i>Vibeke Petersen</i>
Madame Hahn	<i>Jane Jeppesen</i>
Liselotte, hendes datter	<i>Ulla Britta Jørgensen</i>
Dorothée }	{ <i>Bende Harris</i>
Aennchen } deres veninder	{ <i>Elsebeth Steentoft</i>
Babette }	{ <i>Anne Bjørndal</i>
Christel, pige hos pastor Brion	<i>Bodil Lindorff</i>
Klörchen }	{ <i>Vibeke Petersen</i>
Lottchen } Friederikes veninder	{ <i>Ulla Britta Jørgensen</i>
Bärbchen }	{ <i>Bende Harris</i>
Malchen }	{ <i>Elsebeth Steentoft</i>
En postillon	<i>Børge Hilbert</i>
Schöpflin, en bonde fra Sessenheim	<i>Harald Meller</i>
Fritz, en lille bondedreng fra Sessenheim	<i>Niels Arne Jensen</i>
Studenter – balgæster – karle og piger	

(fortsættes)

Handlingen foregår:

1. akt: Foran præstegården i Sesenheim, pinsedag 1771.
2. akt: Haven hos madame Schöll i Strassburg kort tid senere.
3. akt: Foran præstegården i Sesenheim 26. september 1779.

Scenemester: *Aage Rishøj* – Belysningsmester: *Carl E. Andreassen*

Overregissør: *Harald Meller* – Regi: *Frode Sørensen*

Frisør: *Caroline Nielsen*

Instruktørassistent: *Mads-Peter Neumann*

Ophold efter 1. akt

Spilletid ca. 2½ time

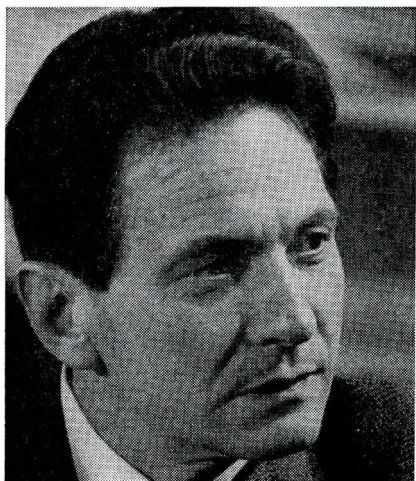
Edith Brodersen
– Friederike

Henning Hansen
– Goethe

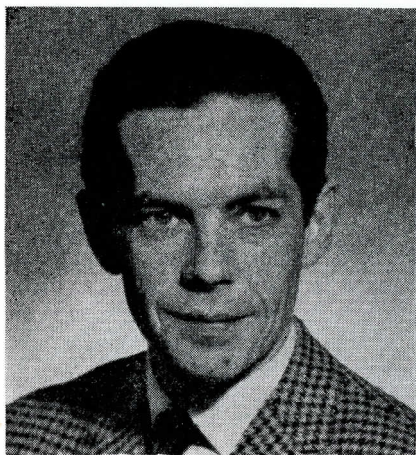
FRANZ LEHÁR

Erno Müller

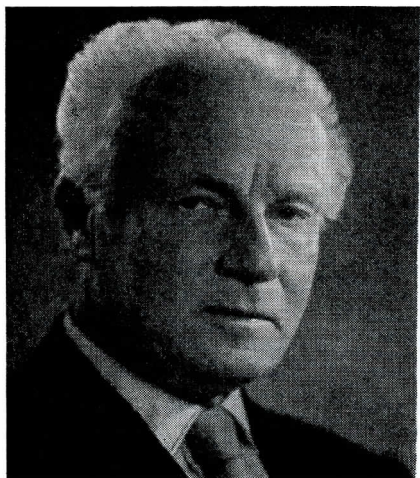
Elin Reimer
– Salomea

Flemming Skov

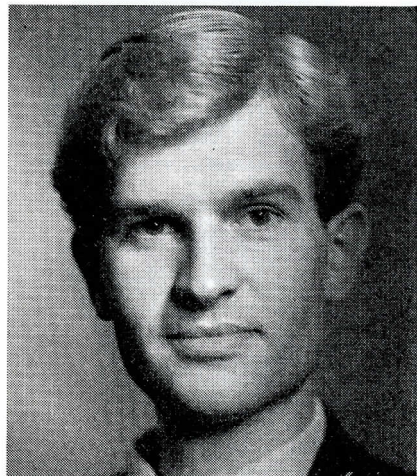
Jens-Anker Olsen

Paul Smyrner
– Johann Jakob Brion

Elna Brodthagen
– Magdalene

Fritz Brun
– Jakob Michael Reinhold Lenz

Troels Munk
– Friedrich Leopold Weyland

AARHUS TEATER

opførte i sæson 1963-64 følgende dramatiske arbejder:

Kilderejsen, skuespil af Ludvig Holberg med musik sammensat af Ove Peters, samt *Kom ned på Jorden*, en sommerspøg af Finn Methling, med musik af Svend S. Schultz. Iscenesættelse: Ole Walbom: Premiere: 24. august 1963.

Rejsen til de grønne Skygger, monolog af Finn Methling. Iscenesættelse: John Price. Premiere: 2. september 1963.

Romeo og Julie, skuespil af William Shakespeare. Iscenesættelse: Benedikt Arnason. Premiere: 22. september 1963.

Job Klokkehandlers Datter, skuespil af Sara Lidman. Iscenesættelse: Gösta Terserus. Premiere: 5. oktober 1963.

Spil af Samuel Beckett samt *Køkkenelevatoren*, eenakter af Harold Pinter. Iscenesættelse: Preben Harris. Premiere: 1. november 1963.

Kristin Lavransdatter af Sigrid Undset. Dramatisering og iscenesættelse: Tormod Skagestad. Premiere: 14. november 1963.

Lille prinsesse Snefnug, et forårseventyr af Aleksander Ostrovskij med musik af P. I. Tjajkovskij. Iscenesættelse: Sergej Majorov. Premiere: 26. december 1963.

Gigi af Colette, dramatiseret af Vicki Baum. Iscenesættelse: Elna Brodthagen. Først opført ved gæstespil i Flensborg og Slesvig. Premiere: 18. januar 1964.

Stedfortræderen, skuespil af Rolf Hochhuth. Bearbejdelse Preben Neergaard og Henning Carlsen. Iscenesættelse: Henning Carlsen. Premiere: 16. februar. Tourné til 12 jyske byer: 20. februar-3. marts.

Den kære Afdøde af René de Obaldia. Iscenesættelse: Peter Eszterhas, samt *Woyzeck*, et fragment af Georg Büchner. Iscenesættelse: Preben Harris. Premiere: 5. april 1964.

De tre Klaphatte, et lystspil af Miguel Mihura. Iscenesættelse: Palle Skibeldund. Premiere: 2. maj 1964.

Friederike, operette af Ludwig Herzer og Fritz Höhner med musik af Franz Lehár. Iscenesættelse: Erno Müller. Premiere: 23. maj 1964.

Tak for i år!

DET KONGELIGE TEATER

Repertoire for maj

SKUESPIL

August Strindberg: *Gustav III*
William Shakespeare:
Julius Cæsar
William Shakespeare:
Stor ståhej for ingenting

William Shakespeare:
Helligtrekongersaften
Molière: *Misanthropen*
* Bruun Olsen/Savery:
Teenagerlove
Henrik Hertz: *Sparekassen*

OPERA

* Beethoven: *Fidelio*
Rossini: *Askepot*
* Kurt Weill/Bert Brecht:
Mahagonny
* Richard Wagner: *Tannhäuser*

* Carl Nielsen: *Saul og David*
* Janacek: *Den fiffige lille Ræv*
* Medio maj genoptages Mozarts
Bortførelsen fra Serailet

BALLET

* John Taras/Tjajkovsky:
Variationer
* Elsa Marianne v. Rosen/
H. C. Lumbye: *Irene Holm*
* Frank Schaufuss/Glazunof:
Garden Party
* Bournonville/Gade, Helsted,
Paulli: *Napoli*
* Frederick Ashton: *La fille*
mal gardée
* Ivo Cramér/Arne Nordheim:
Katharsis
* Hans Brenaa/Frantz Liszt:
Stemninger
* Bournonville/Løvenskjold:
Sylfiden

* Frederick Ashton/Prokofief:
Romeo og Julie
* MacMillan/Frank Martin:
The Burrow (Under Jorden)
* MacMillan/Malmcoln
Arnold: *Solitaire*
* Balanchine/Chabrier: *De fire*
temperamenter
* Roland Petit/Bizet: *Carmen*
* Balanchine/Chabrier: *Bourrée*
fantasque
* Eske Holm/Winkel Holm:
Tropismer
* Elsa Marianne v. Rosen/
Alfvén: *Jomfrukilden*

De med * betegnede værker indgår i Ballet- og Musikfestivalen 14.-31. maj, i hvilken der også indgår en Kapelkoncert på Gamle Scene torsdag den 14. maj.

ODENSE TEATER

slutter sæsonen med den amerikanske musical *Kiss me Kate* med Cole Porters indsmigrende musik. Dialogen er oversat af Holger Bech og sangene af Poul Sørensen (Poeten). Svenskeren Carl Gustaf-Kruuse har både iscenesat forestillingen og selv lavet koreografien. Hovedrollerne udføres af *Lily Frantsen*, *Jytte Elga Olga*, *Preben Borggaard* og *Benny Bundgaard*. Den svenske teatermaler Martin Albohm har lavet kostumer og dekorationer.

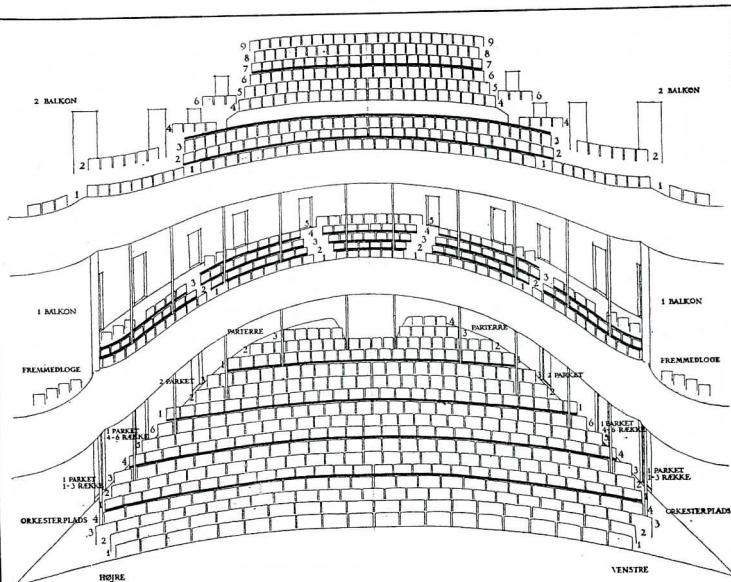
AALBORG TEATER

har haft premiere på sæsonens sidste forestilling: Bert Brechts *Herr Puntila*. De to store titelroller spilles af *Eik Koch*, der her har sin første rolle efter sin lange sygdomsperiode som herr Puntila. *Jørgen Buckhøj* spiller hans dreng Matti. *Susanne Bruun-Koppel* bliver Eva, herr Puntilas datter. *Laila Anderson* har fået overgivet rollen som Smugler-Emma. I øvrigt medvirker næsten hele teatrets personale i denne store forestilling.

Forestillingen er med musik og sange komponeret af Paul Dessau.

Skuespillet er et folkeskuespil, der behandler temaet om rigdom og armod i 12 realistisk behandlede scener. Det blev skrevet i Finland i 1940 efter en fortælling og skuespilskitse af Hella Wouljoki, på hvis gods Brecht fandt tilflugt efter at være flygtet fra Danmark. *Herr Puntilla* fik sin urpremiere i 1948 i Zürich.

Efter denne premiere begynder prøverne på næste sæsons første forestilling: Eugene Ionescos *Næsehornet*, som bliver iscenesat af Palle Skibelund med *John Hahn-Petersen* i hovedrollen.

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	3,00	1. balkon, 3. rk., midtfor ..	16,00
2. balkon, 4.-6. rk.	6,00	1. balkon, 2. rk.	16,00
2. balkon, 2. rk., siderne ..	7,00	1. balkon, 1. rk.	19,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	8,00	Parterre	9,00
2. balkon, 1. rk.	10,00	2. parket, 1.-3. rk.	11,00
1. balkon, fremmedloge ...	20,00	1. parket, 4.-6. rk.	16,00
1. balkon, 4.-5. rk.	12,00	1. parket, 1.-3. rk.	17,00
1. balkon, 3. rk., siderne ..	8,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	19,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. — **Telefon 2 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tourneur og særforestillinger. — Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 15 øre pr. billet. — Alle ovennævnte priser er incl. garderobe.

Husk!

De kan spare op til det halve ved at købe

6 BILLETTER I ABONNEMENT PÅ AARHUS TEATER

og så kan De oven i købet vælge den form,
der passer netop DEM - enten

Jydsk Folkescene serie A

serie B

til 6 forestillinger i sæsonens løb

— eller De kan benytte

2 BILLETTER TIL HVER FORESTILLING i

serie C

serie D

altså binder De Dem her kun for 3 FORESTILLINGER
i HELE SÆSONEN

— også god som gave!

SPØRG BLOT BILLETKONTORET